

Pastýři pospíchali ... a našli Marii a Josefa i děťátko ... vypravovali, co jim bylo o tom dítěti pověděno... zas (se) vrátili...velebili a chválili Boha za všechno, co slyšeli a viděli... (Lk 2,16-21)

Spěch pastýřů

Proč pastýři pospíchali? Zvědavost většinou člověka tolik nežene, aby někde byl rychle. Ze zvědavosti jdeme spíše jaksi mimoděk kolem a nezaujatě „věc omrkáme“. Proč pastýři pospíchali?

Kdysi jako dítě, v dobách normalizace, jsem uviděl řádovou sestru, jak se odpojila od skupinky sester jdoucích naším městem, kde tehdy byly internovány, a utíkala do kostela. Bylo mě to divné a trochu srandovní vidět utíkat „jeptišku“, jak jsme je za dob minulých nazývali. Říkal jsem si, proč tak najednou běží? Že by chtěla otevřít dveře kostela ostatním sestrám? Jako dítě mě napadlo, to se asi tak do toho kostela těší, že už to nemůže vydržet. I dítě se přece rozběhne za tím, koho má rádo. U tohoto výkladu jsem tehdy zůstal, vlastně až dodneška. Je zajímavé, jaké myšlenky si člověk nosí v srdci.

Pastýři tehdy také spěchali. Z evangelia víme, že se předtím setkali s andělem, který jim zvěstoval velikou věc: „*Narodil se vám Spasitel, Kristus Pán* (Lk 2,11).“ Zvědavost, jak jsme na počátku uvažovali, člověka mnoho nepohání do tak velkých obrátek. Je to radost a nadšení, které dávají lidským nohám hbitost, jako radost dítěte, když utíká k tomu, koho rádo vidí. Odkud měli pastýři radost, co dalo jejich nohám rychlost, že spěchali?

Oni uvěřili andělům. Uvěřili jim, protože byli prostého srdce, byli prostí a jednoduší. Bůh věděl, co a proč tehdy učinil, že dnes můžeme číst o spěchajících pastýřích. Nohy farizeů, saduceů, kněží ani rabínů by se zřejmě ani nehnuly, snad by o tom zjevení vedli hlubokomyslné disputace, podobně jako se vedou dnes na teologických fakultách, ale k životu to nebylo a ani dnes není. Pastýři však pospíchali. Odměnou jim bylo to, že našli Josefa, Marii a malé dítě Ježíše. Jenom člověk prostý, pokorný, v srdci jednoduchý nalézá Marii, Josefa i Ježíše. Toto bude zřejmě poselství příběhu pro všechny věky a doby těm, kdo Ježíše hledají, odkud se má začít.

Když pastýři Ježíše našli, všem o něm vypravovali, co jim o něm bylo pověděno. Opět srdce člověka věřícího, Bohem osloveného, může bez ostychu vyprávět, co mu bylo o tomto dítěti řečeno. Církev se tento rok zamýšlí nad novou evangelizací, nad novým hlásáním evangelia, nad novým uchopením pravd víry. Kdo je církev a kde je? Tam, kde se věří a je s radostí srdce přijímáno to, co bylo od počátku o dítěti Ježíši zvěstováno. Je církev ještě v našich tradičních kostelích a katedrálách?

Odměnou pastýřům byla radost, která se projevila chválením a velebením Boha. Přejme si, abychom po celý tento nový rok 2013 jsme byli plni takovéto radosti, kterou prožívali pastýři. Přejme si a nadělme si taková srdce, abychom i my mohli s radostí pospíchat tam, kam nám ukazuje Pán.